

می کنند. جرم هایی که باعث پستیاکوز می شوند، معمولاً از پرندگان، به خصوص طوطی منشأ می گیرند. استافیلوکوک مقاوم به متی سیلین معمولاً در بیمارستان ها یافت می شود و می تواند در افرادی که به علل متفاوت در بیمارستان پذیرش می شوند، ایجاد پنومونی کند.

• چه کسی مبتلا به پنومونی می شود؟

هر کسی می تواند به پنومونی مبتلا شود. حتی افراد سالم هم ممکن است به این بیماری مبتلا شوند. با این وجود جرم ها بیشتر به ایجاد عفونت در افراد با نقص ایمنی که دفاع طبیعی بدن در آن ها کاهش یافته، تمایل دارند. افراد در سنین بسیار بالا و بسیار پایین (نوزادان و افراد مسن)، ریه ها و سیستم دفاعی ضعیف تری دارند، بنابراین این پنومونی در سنین ابتدایی و انتهایی زندگی بیشتر دیده می شود. سایر مواردی که می تواند سیستم دفاعی ریه ها را تضعیف سازد شامل: سیگار، تنباکو، عفونت های ویروسی که راه های تنفسی را در گیر می کند (مانند سرماخوردگی معمولی) و سایر عفونت های ویروسی (مانند HIV) می شود. بعضی دارو ها هم باعث تضعیف سیستم ایمنی و بیماری های جدی می شوند، مانند: داروهایی که در درمان کانسر کاربرد دارند. عمل جراحی هم می تواند باعث آسیب پذیر شدن افراد شود. به همین علت است که پنومونی در بیمارانی

• پنومونی چیست؟

پنومونی در اثر عفونت ریه ها ایجاد می شود. عفونت، بیشتر کیسه های هوایی موجود در ریه و به میزان کمتری مجاری هوایی انتقال دهنده ی هوا به ریه ها را در گیر می کند. بخش هایی از ریه که دچار عفونت شده است توسط مایع پر می شود. این مایع حاوی گلبول های سفیدی است که با عفونت مقابله می کند.

• دلایل پنومونی چیست؟

منشأ پنومونی از کجاست؟

پنومونی توسط جرم ها (ارگانسیم های کوچکی که می توانند منجر به بیماری شوند) ایجاد می شود. ویروس ها، باکتری ها و قارچ ها انواعی از جرم های ایجاد کننده ی پنومونی هستند. این جرم ها معمولاً در ریه ی افراد سالم وجود ندارند. گاهی اوقات جرم ها توسط جریان خون به ریه ها می رسند، ولی اغلب توسط قطرات ریز آب موجود در هوای تنفسی (قطرات تنفسی) به ریه ها منتقل می گردند. منبع این جرم ها افرادی هستند که با سرفه و عطسه کردن باعث انتشار جرم های موجود در قطرات تنفسی خود می شوند. گاهی اوقات میکروب ها از مکان های ناشایع منشأ می گیرند. پنومونی لژیونلایی یکی از انواع پنومونی است که توسط جرم هایی ایجاد می شود که در آب های گرم زندگی

پنومونی

تهیه و تنظیم: بهاره پورپناهی
بخش کودکان بیمارستان طالقانی
شهریور ۱۳۹۴

که قبلا به دلایل دیگر در بیمارستان بستری بوده اند پیشرفت می کند.

• چگونه متوجه شویم مبتلا به پنومونی بوده

ایم؟

اگر فردی به پنومونی مبتلا شده باشد به طور حتم علایمی از بیماری را داشته، اما به علت تشابه علایم با سایر بیماری ها ممکن است با آن ها اشتباه گردد.

• علایم شایع عبارتند از:

- سرفه، گاهی اوقات همراه با خلط زرد، سبز و یا به همراه رگه های خونی
- تنگی نفس
- درد قفسه ی سینه، که با نفس کشیدن تشدید می شود.
- تب
- لرزهای گهگاهی
- کاهش اشتها
- ضعف

• درمان پنومونی چگونه است؟

درمان اصلی پنومونی آنتی بیوتیک می باشد. بیشتر افراد با استراحت در منزل حال عمومی بهتری پیدا می کنند، اما افراد با بیماری شدیدتر باید در بیمارستان بستری شوند تا سطح اکسیژن خون آن ها تحت نظر باشد و مایعات به

صورت سرم به آن ها تجویز گردد. با وجود اینکه بیشتر افراد، حال عمومی بهتری پیدا می کنند، اگر بیماری بسیار شدید باشد، حتی با بهترین شیوه ی درمان ممکن است منجر به مرگ بیمار شود.

• در صورت ابتلا به پنومونی چه کنیم؟

داروهایی را که پزشکتان تجویز می کند، به موقع مصرف نمایید و دوره ی درمانی آنتی بیوتیک را کامل کنید. شما ممکن است در اتاقی مجهز به مرطوب کننده ای که رطوبت هوا را افزایش می دهد و ریه های آزرده را تسکین می بخشد، حال بهتری داشته باشید.

• در عرض چه مدت علایم تخفیف می یابد؟

بیشتر علایم، مانند: درد قفسه ی سینه و تب، در عرض چند روز تخفیف می یابد. سرفه معمولا ۲ تا ۳ هفته طول می کشد تا برطرف شود، ولی خستگی و ضعف ممکن است ماه ها زمان برد تا به طور کامل برطرف گردد. اگر علایم شما در حد انتظار بهبود نیافت و یا چنانچه بیماری عود کرد، با مراجعه به پزشک بررسی بیشتری در خصوص یافتن علتی

که باعث افزایش ریسک پنومونی در شما گشته است انجام می پذیرد.

• پیشگیری:

جرم های مسبب پنومونی بسیار شایع هستند و پیشگیری از آن ها دشوار می باشد. با این وجود پیشگیری از اعمالی که به سیستم دفاعی ریه ها آسیب می رساند می تواند کمک کننده باشد (مانند: قطع سیگار). واکسن می تواند از ابتلا به برخی از انواع پنومونی جلوگیری نماید. بیشتر کشورها توصیه به واکسیناسیون در افراد در معرض خطر می کنند (افراد مسن). واکسن هایی که بیشتر توصیه به آن ها شده است آنفلولانزا و پنوموکوک می باشد.